

traktade såsom konstens ändamål, här likaväl som hos plastiken. Och går man till *antikens* character, skulle man nästan *aprioriskt* kunna bevisa, att en sjelfständig målarekonst ej kunde utbildas sig hos den. Ty måleriet är en *romantisk* konst, och hvad fanns det väl för romantiskt element hos antiken, som skönast och högst representerade en helt annan mensko-bildning, eller hvad man kallat den *classiska*? Lika så lätt som det synes mig att, ur människans skaplynne under dessa båda, hvarandra så olika bildningsformer, bevisa det vi aldrig, i plastisk konst, kunna upphinna antiken, lika lätt och följdriktigt synes mig ock, att måleriet aldrig kunde hos de gamle vara någonting jemförligt med vårt, NB. såsom *rent måleri* betraktadt. Den stora, gifna antagonismen mellan det *Christna* och det *Hedniska* människoslågtets väsen har ofta allt för lättsinnigt blifvit öfversedd af dem, som bedömt de båda tidernas sträfvan och bildning, serdeles hvad *konsten* beträffar. Snillen och utmärkta tänkare, t. ex. *Ehrensvärd*, *Winckelmann* m. fl., som oupphörligen äflats med att bedöma den Christna konsten från ståndpunkten af den Hedniska, skulle besparat sig många orimliga omdömen, mycken möda med inpassande i vissa systemer af saker, som der alls icke låta inpassa sig, om de blott kunnat komma under fund med vigten af *Thorilds* naiva uttryck: *Detta är detta* och detta är ett annat! — Ingenting af allt detta hindrar att ju all modern konst uppvuxit på den antikas grund; men *andan* är blott en helt annan.

Jag har här, sammanträngdt och halft, nästan blott antydt, hvad som fordrades böcker att utveckla.

Obsceniteterna ega en serskild local inom *Museum*, der det erfordras speciellt tillstånd för att vinna inträde, något som dock icke är svårt att erhålla. Vanligen besökes den blott af lättsinnig nyfikenhet. För den som vill intränga i det antika lifvets väsen